

art. 16 ust. 3 — do służby wojskowej w charakterze słuchaczy Wojskowej Akademii Technicznej.

3. Zasady oceny i badania zdolności do służby wojskowej osób, wymienionych w ust. 2, przez wojskowe komisje lekarskie określa Minister Obrony Narodowej w drodze zarządzenia.

Art. 18. 1. Przez przyjęcie do Wojskowej Akademii Technicznej w charakterze słuchaczy:

- 1) stosunek oficerów zawodowych do służby wojskowej nie ulega zmianie,
- 2) wojskowa służba zawodowa podoficerów zawodowych oraz zasadnicza służba wojskowa podoficerów i szeregowców ulega przerwie na czas studiów w tej akademii,
- 3) osoby, które przed przyjęciem do Wojskowej Akademii Technicznej nie posiadały stopnia wojskowego, uzyskują stopień wojskowy szeregowca bez szczególnego nadania.

2. Żołnierze rezerwy (pomocniczej służby wojskowej) przez czas studiów w Wojskowej Akademii Technicznej nie podlegają powszechnemu obowiązkowi wojskowemu (obowiązkowi wojskowemu kobiet).

3. Uposażenie, dodatki do uposażenia, świadczenia i inne należności służbowe słuchaczy Wojskowej Akademii Technicznej określa Minister Obrony Narodowej w drodze zarządzenia, wydanego w porozumieniu z Ministrem Finansów.

Art. 19. 1. Absolwenci Wojskowej Akademii Technicznej, nie będący oficerami zawodowymi, stają się z chwilą ukończenia studiów oficerami zawodowymi w stopniu, na jaki zostaną mianowani w myśl przepisów o służbie wojskowej oficerów.

2. Przepis ust. 1 nie stosuje się do osób, wymienionych w art. 16 ust. 3. Osoby te zostają bezpośrednio po ukończeniu studiów przeniesione do rezerwy (kobiety do pomocniczej służby wojskowej) w stopniu, na jaki zostaną mianowane w myśl przepisów o służbie wojskowej oficerów.

Art. 20. 1. Absolwenci Wojskowej Akademii Technicznej otrzymują dyplom i stopień zawodowy inżyniera z dodaniem określenia specjalności technicznych (np. łączności, broni pancernej, lotnictwa itp.).

2. Minister Obrony Narodowej w porozumieniu z Ministrem Szkół Wyższych i Nauki określi w drodze rozporządzenia kierunki specjalności technicznych Wojskowej Akademii Technicznej, które uważa się za odpowiadające kierunkom specjalności technicznych innych szkół wyższych akademickich i zawodowych.

Art. 21. Uzyskanie stopnia zawodowego inżyniera uprawnia do ubiegania się o uzyskanie stopni naukowych magistra i doktora nauk technicznych, nadawanych przez szkoły wyższe akademickie.

Art. 22. Zasady i tryb nadawania przez Wojskową Akademię Techniczną stopni naukowych magistra i doktora nauk technicznych ustala Minister Obrony Narodowej w porozumieniu z Ministrem Szkół Wyższych i Nauki w drodze rozporządzenia.

R o z d z i a ł 4.

Przepisy przejściowe i końcowe.

Art. 23. W okresie lat pięciu od dnia wejścia w życie ustawy Minister Obrony Narodowej może zezwolić na przyjmowanie do Wojskowej Akademii Technicznej słuchaczy, którzy nie odpowiadają warunkom, określonym w art. 16 ust. 1.

Art. 24. Traci moc ustawa z dnia 23 czerwca 1939 r. o Wojskowej Szkole Głównej Inżynierii (Dz. U. R. P. Nr 57, poz. 368).

Art. 25. Wykonanie ustawy porucza się Ministrowi Obrony Narodowej w porozumieniu z Ministrem Szkół Wyższych i Nauki.

Art. 26. Ustawa wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

Prezydent Rzeczypospolitej: **B. Bierut**

Prezes Rady Ministrów: **J. Cyrankiewicz**

Minister Obrony Narodowej: **K. Rokossowski**
Marszałek Polski

Minister Szkół Wyższych i Nauki: **A. Rapacki**

137

D E K R E T

z dnia 29 marca 1951 r.

zmieniający przepisy o czasie pracy w przemyśle i handlu.

Na podstawie art. 4 Ustawy Konstytucyjnej z dnia 19 lutego 1947 r. o ustroju i zakresie działania najwyższych organów Rzeczypospolitej Polskiej i ustawy z dnia 23 marca 1951 r. o upoważnieniu Rządu do wydawania dekretów z mocą ustawy (Dz. U. R. P. Nr 16, poz. 126) — Rada Ministrów postanawia, a Rada Państwa zatwierdza, co następuje:

Art. 1. W ustawie z dnia 18 grudnia 1919 r. o czasie pracy w przemyśle i handlu (Dz. U. R. P. z 1933 r.

Nr 94, poz. 734 z późniejszymi zmianami) wprowadza się następującą zmianę:

Art. 8 pkt d) otrzymuje brzmienie:

„W przypadkach spowodowanych koniecznościami gospodarczymi Rada Ministrów na wniosek Ministra Pracy i Opieki Społecznej, zgłoszony w porozumieniu z właściwym ministrem i po zasięgnięciu opinii Centralnej Rady Związków Zawodowych, może na określony przeciąg czasu, nie

dłużej jednak niż na jeden rok, zezwolić na przedłużenie albo nakazać skrócenie czasu pracy w dniu lub tygodniu w poszczególnych gałęziach pracy względnie kategoriach zakładów pracy, na obszarze całego Państwa albo na jego części.“

Art. 2. W dekrete z dnia 19 września 1946 r. o zmianie ustawy o czasie pracy w przemyśle i handlu (Dz. U. R. P. z 1946 r. Nr 51, poz. 285 i z 1948 r. Nr 49, poz. 372) wprowadza się następującą zmianę:

Art. 2. ust. 2 otrzymuje brzmienie:
„Rada Ministrów może z ważnością na jeden rok przedłużać wspomniany czasokres na dalsze

lata, o ile względy gospodarcze Państwa będą tego wymagały.“

Art. 3. Wykonanie dekretu porucza się Ministrowi Pracy i Opieki Społecznej w porozumieniu z zainteresowanymi ministrami.

Art. 4. Dekret wchodzi w życie z dniem ogłoszenia, z tym, że art. 2 ma moc obowiązującą od dnia 17 października 1950 r.

Prezydent Rzeczypospolitej: *B. Bierut*

Prezes Rady Ministrów: *J. Cyrankiewicz*

Minister Pracy i Opieki Społecznej: *K. Rusinek*

138

DEKRET

z dnia 29 marca 1951 r.

o zmianie ustawy o ubezpieczeniu społecznym.

Na podstawie art. 4 Ustawy Konstytucyjnej z dnia 19 lutego 1947 r. o ustroju i zakresie działania najwyższych organów Rzeczypospolitej Polskiej i ustawy z dnia 23 marca 1951 r. o upoważnieniu Rządu do wydawania dekretów z mocą ustawy (Dz. U. R. P. Nr 16, poz. 126) — Rada Ministrów postanawia, a Rada Państwa zatwierdza, co następuje:

Art. 1. W ustawie z dnia 28 marca 1933 r. o ubezpieczeniu społecznym (Dz. U. R. P. Nr 51, poz. 396 z późniejszymi zmianami) wprowadza się następujące zmiany:

1) dodaje się nowy art. 96 w brzmieniu:

„Art. 96. (1) Zakłady społeczne służby zdrowia lecznictwa zamkniętego wydają ubezpieczonym pozostającym na leczeniu w tych zakładach lekarstwa i środki opatrunkowe bezpłatnie.

(2) Ubezpieczeni, nie pozostający na leczeniu w zakładach społecznych służby zdrowia lecznictwa zamkniętego, opłacają za wydawane lekarstwa i środki opatrunkowe ceny, których wysokość ustala w drodze rozporządzenia Minister Zdrowia

w porozumieniu z Przewodniczącym Państwowej Komisji Planowania Gospodarczego. Rozporządzenie to określi również przypadki, w jakich ubezpieczeni będą zwolnieni w całości lub części od obowiązku opłacania ustalonych cen.“;

2) w art. 99 w brzmieniu, nadanym temu przepisowi dekretem z dnia 13 grudnia 1946 r. (Dz. U. R. P. z 1947 r. Nr 2, poz. 4), skreśla się ust. 2;

3) w art. 104 ust. 1 po wyrazach „zasiłku chorobowego“ zastępuje się przecinek kropką oraz skreśla się dalszy tekst tego ustępu.

Art. 2. Wykonanie dekretu porucza się Ministrowi Pracy i Opieki Społecznej oraz Ministrowi Zdrowia.

Art. 3. Dekret wchodzi w życie z dniem 1 kwietnia 1951 r.

Prezydent Rzeczypospolitej: *B. Bierut*

Prezes Rady Ministrów: *J. Cyrankiewicz*

Minister Pracy i Opieki Społecznej: *K. Rusinek*

Minister Zdrowia: *J. Sztachelski*

139

ROZPORZĄDZENIE MINISTRA ZDROWIA

z dnia 29 marca 1951 r.

w sprawie cen za lekarstwa i środki opatrunkowe wydawane ubezpieczonym.

Na podstawie art. 96 ust. 2 ustawy z dnia 28 marca 1933 r. o ubezpieczeniu społecznym (Dz. U. R. P. Nr 51, poz. 396) w brzmieniu dekretu z dnia 29 marca 1951 r. o zmianie ustawy o ubezpieczeniu społecznym (Dz. U. R. P. Nr 17, poz. 138) zarządza się, co następuje:

§ 1. Ceny za lekarstwa i środki opatrunkowe wydawane ubezpieczonym ustala się w wysokości 100% obowiązujących cen aptecznych. Ceny obliczone w powyższy sposób w ułamkach grosza zaokrągla się do 1 grosza.

§ 2. 1. Ubezpieczeni, pobierający renty z tytułu ubezpieczenia społecznego bądź pobierający zaopatrzenia emerytalne, otrzymują lekarstwa i środki opatrunkowe bezpłatnie.

2. Ponadto ubezpieczeni nie opłacają cen za lekarstwa i środki opatrunkowe, dostarczone im w związku z wykonaniem zabiegu leczniczego.

§ 3. Rozporządzenie wchodzi w życie z dniem 1 kwietnia 1951 r.

Minister Zdrowia: *J. Sztachelski*

Tłoczono z polecenia Prezesa Rady Ministrów.

Redakcja: Prezydium Rady Ministrów — Biuro Prac Ustawodawczych. Warszawa, ul. Krakowskie Przedm. 46/48.
Administracja: Administracja Wydawnictw P. R. M. ul. Bracka 20.